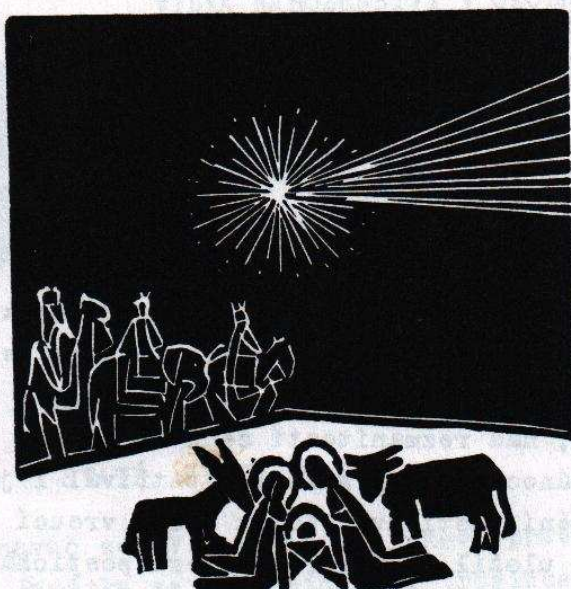

1995

Šperovaly Farní charity

V Á N O C E
Jaroslav Seifert

Ticho a andělské zvonění
a kouzla starých koled
jako by šly se mnou ve snění
už odedávna! Sto let!

Však přece jen čas je potrhal,
když kolem skrání prolét.
Teď už mi po nich zbyl jen žal
a začíná to bolet.

DOBA VÁNOČNÍ - Syn Boží se stal člověkem, abychom my lidé mohli mít účast na jeho božství. Jeho narození je počátkem našeho vykoupení.

Vánoční doba začíná v předvečer slavnosti Narození Páně. Večerní mše svatá má už sváteční vánoční ráz. Další mše o narození Páně se slaví v noci, za svítání a ve dne. V Římě bylo zvykem slavit Narození Páně 25. prosince už v 1. polovině 4. století. Odtud se tento svátek brzy rozšířil i na Východ.

V neděli po Narození Páně se slaví svátek Svaté Rodiny, zavedený v roce 1921.

První leden je zasvěcen Matce Boží, Panně Marii. Tento nejstarší mariánský svátek se slavil v římské liturgii už v 8. století.

Slavnost Zjevení Páně má svůj počátek na Východě, ale už během 4. století ji přijala i římská liturgie.

Svátkem Křtu Páně doba vánoční končí.

ČAROVNÉ CHVÍLE VELKÝCH SVÁTKŮ

Vánoce, "čarovná chvíle velkých svátků nás kouzlem svatým jímá" zpívá se v jedné sborové vánoční mši. Komu by se nerozzářily oči vzpomínkou na nejkrásnější chvíle rodinné pohody u vánočního stromku, před jesličkami, nad rozmanitostí cenných dárků.

K českým vánocům neodmyslitelně patřival i ještě dnes patří zhotovování a stavění "betlému". Kolik čisté vroucí zbožnosti náš lid ve své fantazii uložil do figurek, které pospíchají vzdát hold Božskému Dítěti.

K těmto milým prožitkům bezstarestného mládí se každý po letech rád vrací. Rád vzpomínal i náš básník Jaroslav Vrchlický, když v mužném věku napsal:

"A staré písně v duši znějí,
a s nimi jdou sny jesliček,
kol hlavy mé jak ve závěji
hlas tratících se rolniček."

Vzpomínku na Boží narození si křesťané uchovávali již od prvních století. Putovali do Svaté země, do míst, kde se Kristus narodil. Tu kolem roku 330 císař Konstantin nechává vybudovat kostel "Narození Páně." Přenesení betlémských jesliček se prý stalo za papeže Theodora kolem roku 642, aby se předešlo jejich zneuctění Mohamedány. Jesle

podle zbožného podání se uchovávali v římském kostele Santa Maria Maggiore. Brzy nato napodobovali v Římě i betlémskou jeskyni s jesličkami a tento zvyk se postupně rozšiřoval i do vzdálenějších krajů. Názorná představa měla přiblížit prostému lidu betlémskou událost a přivést jej k rozjímání o lásce Boží a vykoupení člověka.

Na tomto místě je vhodné si připomenout první živé jesličky svatého Františka z Assisi. Světec měl obzvláštní něžnou úctu k Božím Dítěti. Zejména o vánocích plakal a rozjímal o Kristově chudobě. Před vánočními svátky roku 1223 vybídl svého přítele Jana Velitu, aby mu k oslavě narození Krista Pána a k znázornění jeho ponížení a chudoby pomohl postavit na vhodném místě jesličky. Stalo se tak v lese opodál Greccia. Zhotovili chlév s jeslemi a do nich položili na slámu sošku Jezulátka. Na štědrý den byli přivedeni k jesličkám ještě vůl a osel. Ve svaté noci se tu shromáždily zástupy lidu z celého okolí, les byl osvětlen pochodněmi a ozýval se vánočními zpěvy. František poklekl u jesliček a dojetím plakal. O půlnoci pak přisluhoval jako jáhen při mši sv. a po evangeliu kázal o narození Spasitele, o jeho pokoře a lásce.

Tato noční slavnost podnítila rychlé rozšíření jesliček nejen v Itálii, ale i mimo ni, do celého křesťanského světa. Začalo vznikat nesmírné bohatství různých forem betlémů: papírových, na dřevěných deskách, z těsta, kaširované a mechanicko-pohyblivé.

Také v naší vlasti se nám ve vánoční době představují v chrámech, ve městech i na vesnicích, v domácnostech skutečné skvosty lidového umění. Uveďme si tu jen např. Třebechovický betlém s vyřezávanými figurkami, kterým jsme se mohli pochlubit i na výstavách v zahraničí. A kdo by neznal papírové jesličky Mikoláše Alše? Malíř se tu nejvýstižněji přiblížil citovým představám našeho lidu, jenž tak rád, podle svého, prožíval betlémskou noc.

Co vše nevytvoří zbožná představivost! Na českých jesličkách se odráží všechno, čím žili a pracovali naši předkové. Na betlémech se obdivujeme v rozličných seskupeních pastýřům, ovečkám, třem králům s doprovodem pážat, slonům, velbloudům a koním. Jsou zde postavičky spěchající se skrovnými dárky, kdo co má právě doma. Vidíme tu domky, ptáky, jeleny, střelce, psy, vojáky v různých uniformách, ponocné atd. Je tady pomíchán východ se západem, novověk se starověkem, všude plno časových neshod. Některé betlémy mají až tisíc figurek. K řádným jesličkám však především patří: Svatá rodina, vůl, osel a chlév. Vše ostatní je jenom doplňkem.

Jak se ale do betlémské jeskyně dostal vůl a oslík? Rozhodně nikoliv proto, aby tato zvířata Ježíška zahřívala svým dechem. Jejich původ je docela jinde. Je vzat ze zvolání proroka Izaiáše, který se rmoutí nad jednáním svého národa a v trpkosti volá k nevděčnému lidu: "Vůl zná svého hospodáře, osel jesle svého Pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý" /Iz 1,3/.

Až v zamyšlení poklekne k překrásným jesličkám v našich chrámech, nebo si je budeme rozkládat v teple domova a naše oči se zadívají na Svatou Rodinu s Jezulátkem, rozpomeňme se na prorokův povzdech a znovu roznětme v sobě víru, naději a lásku v Božího Syna.

- š k -

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ V OKOLNÍCH OBCÍCH

Volenice- čtvrtek od 12,00 do 13,45 h.

Novosedly

/ve škole/ pátek od 15,00 - mladší děti
od 16,00 do 16,45 h.

Střelské Hoštice-

v pátek odpoledne na faře

SVATÝ SILVESTR

Papež a vyznavač ze IV. století. Církev spravoval v letech 314 až 335. Památka se připomíná 31. prosince.

Byl rodem Říman a na kněze byl vysvěcen ještě před posledním pronásledováním Diokleciánovým. Papežem byl zvolen 31. ledna 314. Za jeho pontifikátu začíná mohutná výstavba památných římských chrámů. Církev v té době zásluhou císaře Konstantina, ediktem milánským z roku 313, vychází z temných katakomb, neboť v celé říši je nyní uznáváno a povoleno křesťanské náboženství. Lateránský palác, ve kterém sídlil císař se stává sídlem římského biskupa a Konstantin Veliký si volí jiné místo za svou rezidenci, a to osadu Byzantium na Zlatém rohu v Bosporu. Vzniká zde nádherné město Konstantinopolis. Pro církev a papeže znamenalo přeložení císařského sídla velmi mnoho. Křesťanství se mohlo volněji rozrůstat svou vnitřní silou.

Mnoho starostí i útrap způsobili papeži Silvestrovi ariáni. Za

předsednictví papežových zástupců sněm v Nicei /r.325/ sice nauku Ariovu zavrhl, ale tím ještě rozbroje neustaly. Silvestr neúnavně čelil arianismu, organizoval církevní disciplínu a usiloval o zvelebení bohoslužeb. Unaven a vyčerpán řízením církve, která vstoupila do nové převratné éry, svatý papež umírá v Lateránském paláci 31. prosince roku 335. Byl pohřben v basilice svaté Priscily.

Papež Silvestr je posledním světcem občanského roku. Právě tímto dnem je dána jeho proslulost, neboť v tento den je jeho jméno mnohokrát vyslovováno. Křesťanu však světcova památka na rozhraní časů dává podnět k zamyšlení. Raduje se z každého vítězství nad sebou a bolí ho každá ztráta, prohra v boji o dokonalost. Avšak s odvahou, s vědomím ochrany Boží, pozdravuje nový rok spásy s prosbou o Boží zalíbení a lásku.

- š k -

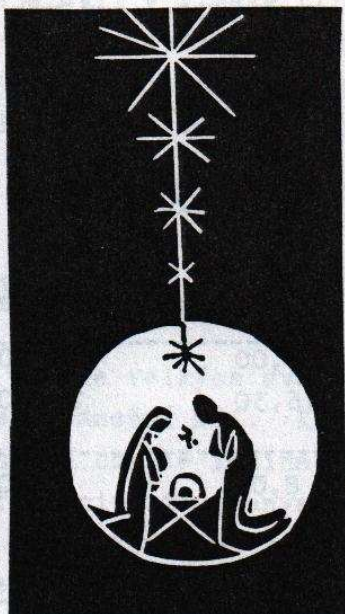
BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH O VÁNOCÍCH

	Katovice	Volenice	Stř.Hoštice	Kraselov	Hodějov
Štědrý den	11,00	8,00	9,30		
24.12.	24,00	16,30	21,30	8,30	14,30
Hod Boží v.	11,00	8,00	9,30	8,30	--
25.12.					
Sv.Štěpán	11,00	8,00	9,30	8,30	--
26.12.					
čtvrtek	17,00	14,00	-	-	--
28.12.					
pátek	16,00	-	13,30	-	--
29.12.					
sobota	17,00	-	-	-	14,30
30.12.					
neděle	11,00	8,00	9,30	8,30	--
31.12.					
Nový Rok	11,00	8,00	9,30	8,30	--
1.1.96					

Farní charita a duchovní správce přejí svým farnostem milostiplné a požehnané vánoční svátky.

Do nového roku 1996 kéž vám Bůh žehná a vaše duše naplní pokojem!

Občasník ZPRAVODAJ vydává Farní charita v Katovicích
Zpracoval P. Vendelín Šimeček